

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-11545/2019-ERU

V Praze dne 14. února 2020

Č. j. 11545-8/2019-ERU

U S N E S E N Í

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 odst. 1 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v rámci pokračujícího správního řízení vedeného pod sp. zn. OSR-11545/2019-ERU ve věci zrušeného rozhodnutí Státní energetické inspekce ze dne [redacted] a zrušeného rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Moravskoslezský kraj ze dne [redacted] které byly zrušeny rozsudkem Krajského soudu v Ostravě [redacted], který nabyl právní moci dne [redacted] a vrácení věci Energetickému regulačnímu úřadu, jakožto právnímu nástupci Státní energetické inspekce k výkonu dozoru nad dodržováním zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, v rozhodném znění, k dalšímu řízení s účastníkem řízení, kterým je společnost **Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a.s.**, se sídlem 28. října 1235/169, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava, IČO: 451 93 665 (dále též „účastník řízení“), zastoupená v rámci vedeného řízení [redacted] ve věci podezření ze spáchání dvou přestupků (správních deliktů) podle § 49 odst. 1 písm. g) zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o podporovaných zdrojích energie“) a § 49 odst. 1 písm. i) zákona o podporovaných zdrojích energie, rozhodl

takto:

Správní řízení vedené pod sp. zn. OSR-11545/2019-ERU, v důsledku zrušení shora uvedených rozhodnutí Státní energetické inspekce rozsudkem Krajského soudu v Ostravě [redacted] a vrácení věci Energetickému regulačnímu úřadu k dalšímu řízení ve věci podezření ze spáchání dvou přestupků (správních deliktů) podle § 49 odst. 1 písm. g) zákona o podporovaných zdrojích energie a § 49 odst. 1 písm. i) zákona o podporovaných zdrojích energie, kterých se měl účastník řízení dopustit tím, že

I. nesplnil povinnosti stanovené v § 11 odst. 4 písm. a) zákona o podporovaných zdrojích energie, když jako výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v čistíčkách odpadních vod (dále jen „ČOV“), a to ČOV Frýdek-Místek, ČOV Karviná, ČOV Opava, ČOV Nový Jičín, ČOV Havířov, ČOV Orlová, ČOV Český Těšín a ČOV Trinec v kontrolovaném období roku [redacted] předal operátorovi trhu, společnosti OTE, a.s., se sídlem Sokolovská 192/79, Karlín, 186 00 Praha 8, IČO: 264 63 318 (dále též „OTE, a.s.“ nebo „operátor trhu“), naměřené nebo vypočtené hodnoty nesprávně členěné podle jednotlivých druhů podporovaných zdrojů, když chybně stanovil druh podporovaného obnovitelného zdroje energie „Spalování bioplynu v bioplynových stanicích podle Cenového

rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2012 bod (1.8), řádek 323, sloupec (k), přičemž se jednalo o spalování skládkového a kalového plynu z ČOV“ podle bodu (1.8), řádek 303, sloupec (k), čímž se měl dopustit přestupku podle § 49 odst. 1 písm. g) zákona o podporovaných zdrojích energie, a

II. nesplnil povinnosti stanovené v § 11 odst. 6 zákona o podporovaných zdrojích energie, když jako výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů v období roku [REDAKCE] vyráběl v ČOV Opava elektřinu z obnovitelných zdrojů společně s elektřinou z neobnovitelných zdrojů a nezajistil měření nebo výpočet vyrobeného množství elektřiny z obnovitelných zdrojů způsobem, který v rozhodném období stanovil prováděcí předpis, čímž se měl dopustit přestupku podle § 49 odst. 1 písm. i) zákona o podporovaných zdrojích energie,

se ve smyslu § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů v obou částech vedeného správního řízení specifikovaných ve výroku č. I. a II. tohoto usnesení

z a s t a v u j e.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen „Úřad“ nebo „správní orgán“) jakožto právnímu nástupci Státní energetické inspekce k výkonu dozoru nad dodržováním zákona o podporovaných zdrojích energie byl doručen rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. [REDAKCE] kterým bylo rozhodnuto o žalobě účastníka řízení proti rozhodnutí Státní energetické inspekce ze dne [REDAKCE], [REDAKCE] tak, že bylo rozhodnutí Státní energetické inspekce ze dne [REDAKCE], a rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Moravskoslezský kraj ze dne [REDAKCE] zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení, tj. Energetickému regulačnímu úřadu jakožto právnímu nástupci Státní energetické inspekce k projednání dané věci.

II. Rozhodnutí Státní energetické inspekce a zrušující rozsudek Krajského soudu v Ostravě o žalobě proti rozhodnutí Státní energetické inspekce

Účastník řízení byl rozhodnutím Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Moravskoslezský kraj č. [REDAKCE] a rozhodnutím Státní energetické inspekce ze dne [REDAKCE] uznán vinným ze spáchání dvou správních deliktů (dále též „přestupků“ nebo „správních deliktů“), kterých se měl dopustit tím, že v rozporu s § 11 odst. 4 písm. a) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015, jako výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v čistíčkách odpadních vod (ČOV Frýdek-Místek, Karviná, Opava, Nový Jičín, Havířov, Orlová, Český Těšín a Trinec) v období leden až prosinec 2013 předal operátorovi trhu, společnosti OTE, a.s., naměřené nebo vypočtené hodnoty nesprávně členěné podle jednotlivých druhů podporovaných zdrojů, když chybně stanovil druh podporovaného obnovitelného zdroje energie „Spalování bioplynu v bioplynových stanicích podle Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2012 bod (1.8), řádek 323, sloupec (k), přičemž se jednalo o „Spalování skládkového a kalového plynu z ČOV“ podle

bodou (1.8), řádek 303, sloupec (k), čímž se dle rozhodnutí Státní energetické inspekce dopustil přestupku podle § 49 odst. 1 písm. g) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015, a v rozporu s § 11 odst. 6 zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015, jako výrobce vyrábějící v období roku [redacted] elektřinu z obnovitelných zdrojů společně s elektřinou z neobnovitelných zdrojů v COV Opava nezajistil měření nebo výpočet vyrobeného množství elektřiny z obnovitelných zdrojů způsobem, který v rozhodném období stanovil prováděcí předpis, čímž se dle rozhodnutí Státní energetické inspekce dopustil přestupku podle § 49 odst. 1 písm. i) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015. Za uvedené přestupky byla účastníkovi řízení uložena rozhodnutími Státní energetické inspekce pokuta ve výši [redacted].

Účastník řízení napadl žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě rozhodnutí Státní energetické inspekce ze dne [redacted] a rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Moravskoslezský kraj ze dne [redacted] kterým byla účastníkovi řízení za spáchání dvou správních deliktů (přestupků), a to přestupku dle § 49 odst. 1 písm. g) a přestupku dle § 49 odst. 1 písm. i) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015, uložena pokuta ve výši [redacted]. Účastník řízení se jako žalobce domáhal zrušení shora uvedených rozhodnutí Státní energetické inspekce, přičemž v žalobě namítal zejména nepřezkoumatelnost rozhodnutí obou stupňů Státní energetické inspekce pro nedostatek důvodů, nevypořádání jeho námitek a neprovedení důkazů navrhovaných účastníkem řízení (žalobcem). Dále účastník řízení namítl, že nenaplnil znaky skutkové podstaty správního deliktu (přestupku) podle § 49 odst. 1 písm. g) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015 ve spojení s § 11 odst. 4 písm. a) téhož zákona, když dle svého vyjádření dodržel veškeré povinnosti uložené § 11 odst. 4 písm. a) citovaného zákona. Účastník řízení dále v podané žalobě namítl porušení zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání a nepřiměřenou výši uložené pokuty. V replice k vyjádření správního orgánu Státní energetické inspekce účastník řízení zdůraznil smysl a účel povinností uložených § 11 odst. 4 písm. a) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015, předat operátorovi trhu společnosti OTE, a.s., včas naměřené hodnoty, aby měl operátor trhu k dispozici jednotlivé proměnlivé měsíční hodnoty, přičemž namítl, že od 1. ledna 2016 došlo ke změně právní úpravy, když sankce za porušení této povinnosti byla z § 49 zákona o podporovaných zdrojích energie zcela vypuštěna.

Krajský soud v Ostravě přezkoumal žalobou napadená rozhodnutí v souladu se zásadami zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále též „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že rozhodnutí obou stupňů Státní energetické inspekce je nutno zrušit.

Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku č. j. [redacted] ze dne [redacted] (dále též „zrušující rozsudek“) dospěl k závěrům, že ani rozhodnutí prvostupňového orgánu, ani rozhodnutí odvolacího orgánu Státní energetické inspekce, nereagovalo na novou právní úpravu zákona o podporovaných zdrojích energie, účinnou v době rozhodování, takže rozhodnutí jsou v tomto smyslu pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelná. Již to dle právního názoru Krajského soudu v Ostravě vysloveného ve zrušujícím rozsudku představuje důvod pro jejich zrušení podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a proto má Krajský soud v Ostravě za to, že s ohledem na jasné formulace novelizovaného zákona o podporovaných zdrojích energie zanikla trestnost jednání účastníka řízení za přestupek dle § 49 odst. 1 písm. g) zákona o podporovaných zdrojích

energie. Krajský soud v Ostravě ve zrušujícím rozsudku zároveň konstatoval, že s ohledem na jasné formulace novelizovaného zákona o podporovaných zdrojích zanikla trestnost uvedeného jednání a k vyvození odpovědnosti a uložení sankce za tento přestupek (delikt A) již nemůže dojít.

Nad rámec shora uvedeného Krajský soud v Ostravě uvedl ve zrušujícím rozsudku, že by rozhodnutí Státní energetické inspekce neobstála ani v režimu „starého“ zákona, neboť se soud zcela ztotožnil s argumentací účastníka řízení v postavení žalobce, že v jeho případě nebyly naplněny znaky skutkové podstaty správního deliktu podle § 49 odst. 1 písm. g) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015, ve spojení s § 11 odst. 4 písm. a) téhož zákona. Ze zásady zákonnosti v oblasti trestání (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) vyplývá mimo jiné požadavek na určité, jasné a přesné vyjádření skutkových podstat deliktů a zákaz analogie v neprospěch odpovědné osoby. Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku dále uvedl, že není přípustné zejména rozšiřování podmínek odpovědnosti za správní delikty nad rámec stanovený příslušnými zákony (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. února 2015 č. j. 1 As 236/2014-22, nebo ze dne 26. června 2014 č. j. 5 Afs 108/2013-72). Ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015, zakotvovalo požadavek předávat operátorovi trhu hodnoty v členění podle druhu zdrojů – což žalobce (účastník řízení) dle závěrů Krajského soudu v Ostravě vždy splnil, neboť uváděl v měsíčních výkazech druh, se kterým předpisy včetně příslušného cenového rozhodnutí počítají. Krajský soud v Ostravě konstatoval ve svém rozsudku, že se s žalobcem (účastníkem řízení) shoduje i v tom, že účelem zmíněného ustanovení bylo informovat operátora trhu o naměřených či vypočtených hodnotách, proměnlivých v jednotlivých kalendářních měsících, nikoli deklarovat stále stejný druh podporovaného zdroje. Zde Krajský soud v Ostravě podpůrně odkázal i na příslušnou pasáž důvodové zprávy k zákonu o podporovaných zdrojích energie, přičemž s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že (případnou) chybu ve stanovení druhu podporovaného zdroje nebylo možno sankcionovat za použití § 49 odst. 1 písm. g) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015, ve spojení s § 11 odst. 4 písm. a) téhož zákona.

Ve vztahu k výše uvedenému se Krajský soud v Ostravě již nezabýval dalšími žalobními námitkami účastníka řízení v postavení žalobce a svým rozsudkem zrušil rozhodnutí obou stupňů správních orgánů Státní energetické inspekce a současně rozhodl podle § 78 odst. 4 s. ř. s. o vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému, tj. Energetickému regulačnímu úřadu jakožto právnímu nástupci Státní energetické inspekce k výkonu dozoru nad dodržováním zákona o podporovaných zdrojích energie, když pokuta byla účastníkovi řízení uložena za dva správní delikty, přičemž žalobní námitky účastníka řízení směřovaly (s výjimkou výše pokuty) ke správnímu deliktu A.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v obdrženém spisovém materiálu vyrozuměl správní orgán účastníka řízení *Vyrozuměním o pokračování v řízení, č. j. 11545-4/2019-ERU ze dne 20. listopadu 2019*, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 21. listopadu 2019 o pokračování v předmětném řízení. Současně byl účastník řízení vyrozuměn o možnosti nahlížet do spisu ve smyslu § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o právu žádat o nařízení ústního jednání ve smyslu § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a současně byl účastník řízení vyrozuměn o tom, že správní orgán v rámci pokračujícího řízení shromáždil podklady potřebné pro vydání rozhodnutí ve věci a ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu byla

účastníkovi řízení poskytnuta možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to do 14 dnů ode dne doručení předmětného vyrozumění.

Správní orgán obdržel dne 5. prosince 2019 vyjádření k podkladům rozhodnutí v pokračujícím správním řízení, evidované pod č. j. 11545-5/2019-ERU zaslané [redacted], ve kterém je uvedeno, že žalobce (účastník řízení) konstatuje, že Státní energetická inspekce vydala dne [redacted] rozhodnutí, jímž uložila účastníkovi řízení pokutu [redacted] Kč za spáchání dvou správních deliktů (přestupků). Pokuta byla účastníkovi řízení uložena podle § 49 odst. 1 písm. g) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015, když účastník řízení podle Státní energetické inspekce jako výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v čistíčkách odpadních vod (ČOV Frýdek Místek, Karviná, Opava, Nový Jičín, Havířov, Orlová, Český Těšín a Trinec v období leden až prosinec 2013 podle SEI předal operátorovi trhu společnosti OTE, a.s. naměřené nebo vypočtené hodnoty nesprávně členěné podle jednotlivých druhů podporovaných zdrojů, když chybně stanovil druh podporovaného obnovitelného zdroje energie „Spalování bioplynu v bioplynových stanicích“ podle Cenového rozhodnutí Úřadu č. 4/2012 bod (1.8.), řádek 323, sloupec (k), přičemž se jednalo o „Spalování skládkového a kalového plynu z ČOV podle bodu (1.8.), řádek 303, sloupec (k)“, čímž účastník řízení podle Státní energetické inspekce nesplnil povinnost uloženou v § 11 odst. 4 písm. a) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále též „delikt A“).

Státní energetická inspekce v rozhodnutí dále uzavřela, že se účastník řízení dopustil správního deliktu podle § 49 odst. 1 písm. i) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění do 31. prosince 2015, když jako výrobce vyrábějící v období roku [redacted] elektřinu z obnovitelných zdrojů společně s elektřinou z neobnovitelných zdrojů v ČOV Opava, nezajistil měření nebo výpočet vyrobeného množství elektřiny z obnovitelných zdrojů způsobem, který v rozhodném období stanovil prováděcí předpis, čímž nesplnil povinnost uloženou v § 11 odst. 6 zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále též „delikt B“). Odvolání účastníka řízení proti (prvoinstančnímu) rozhodnutí Státní energetické inspekce bylo zamítnuto odvolacím orgánem Státní energetické inspekce rozhodnutím ze dne [redacted]. Dále je v předmětném vyjádření uvedeno, že Krajský soud v Ostravě svým rozsudkem ze dne [redacted] poukázal na to, že zákon o podporovaných zdrojích energie byl s účinností od 1. ledna 2016 novelizován zákonem č. 131/2015 Sb., což se dotklo rozhodujících ustanovení tak, že povinnost dosud stanovená v § 11 odst. 4 písm. a) zákona o podporovaných zdrojích energie byla přesunuta (s drobnou úpravou) do nového § 11a odst. 7 písm. a) téhož zákona, přičemž však v § 49 (ani na jiném místě uvedeného zákona) se již neobjevila sankce za nesplnění povinnosti podle § 11a odst. 7 písm. a) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném od 1. ledna 2016.

Dále je v předmětném vyjádření uvedeno, že Krajský soud v Ostravě se proto ve svém rozsudku především zabýval otázkou trestnosti žalobou napadeného jednání (deliktu A), k němuž mělo dojít v průběhu roku 2013, avšak rozhodováno o něm bylo po 1. lednu 2016. S odkazem na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a předmětné ustanovení interpretující judikaturu správních soudů Krajský soud v Ostravě konstatoval, že jak rozhodnutí správního orgánu 1. stupně Státní energetické inspekce, tak rozhodnutí odvolacího orgánu vůbec nereagovala na novou právní úpravu účinnou v době rozhodování a žalobou napadená rozhodnutí jsou v tomto smyslu nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Tato skutečnost již podle soudu představovala důvod pro jejich zrušení podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Krajský soud v Ostravě vedle závěru o nepřezkoumatelnosti

rozhodnutí rovněž vyslovil závazný právní názor, podle něhož s ohledem na jasné formulace novelizovaného zákona o podporovaných zdrojích energie, zanikla trestnost jednání účastníka řízení (deliktu A) a k uložení sankce za něj již nemůže dojít.

Energetický regulační úřad je tedy podle účastníka řízení povinen ve světle citovaného rozsudku Krajského soudu v Ostravě řízení o deliktu A usnesením zastavit.

Dále je v předmětném vyrozumění uvedeno, že pokud jde o delikt B, jímž se Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku nezabýval, účastník řízení především odkazuje na svá předchozí vyjádření k meritu věci, a to zejména své vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 14. července 2016, přičemž uvádí, že pro případ, že by se Energetický regulační úřad neztotožnil s námitkami účastníka řízení, tak zdůrazňuje, že odvolací správní orgán Státní energetické inspekce v předchozím průběhu řízení opakovaně shledal delikt B méně závažný ve srovnání s deliktem A. K této skutečnosti je tedy dle účastníka řízení třeba bezesporu přihlédnout v pokračujícím řízení po zrušení rozhodnutí ukládajících pokutu za oba delikty. Účastník řízení zároveň uvedl, že při vydání nového prvostupňového rozhodnutí je správní orgán prvního stupně rovněž povinen v rámci úvahy o výši sankce zohlednit skutečnost, že v posuzovaném případě mohl v souvislosti s vytýkaným jednáním účastník řízení v důsledku administrativního omylu dočasně čerpat podporu pouze ve výši [REDAKCE] připadající na [REDAKCE] elektřiny vyrobené ze [REDAKCE] zemního plynu. Dále účastník řízení uvedl, že v celém dosavadním průběhu správního řízení namítal, že částka, o níž se mohl podle Státní energetické inspekce dočasně neoprávněně obohatit, je z pohledu celkové výše podpory ve formě zeleného bonusu za výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů účastníkem řízení zcela nevýznamná a marginální, proto je účastník řízení dle svého vyjádření přesvědčen, že pokud Energetický regulační úřad i přes jeho námitky dospěje k závěru, že účastník řízení delikt B spáchal, není představitelné, aby za tento delikt uložil pokutu významně vyšší než je částka potenciálního neoprávněného prospěchu nebo částka tuto částku řádově přesahující.

Vzhledem ke skutečnosti, že přílohou shora uvedeného vyjádření k podkladům rozhodnutí v pokračujícím správním řízení nebyla příslušná plná moc k zastupování účastníka řízení, správní orgán dne 9. prosince 2019 vyzval [REDAKCE] k odstranění nedostatků podání – průkazu plné moci, č. j. 11545-6/2019-ERU, a to do pěti dnů ode dne doručení předmětné výzvy s poučením, že nedoložením příslušné plné moci k zastupování účastníka řízení, v rámci vedeného pokračujícího řízení sp. zn. OSR-11545/2019-ERU, nemůže být předmětné podání považováno za řádné podání účastníka řízení a v takovém případě k němu nelze v rámci vedeného řízení přihlížet.

Úřad obdržel dne 11. prosince 2019 doloženou plnou moc k zastupování účastníka řízení, která je evidována pod č. j. 11545-7/2019-ERU.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-11545/2019-ERU ke dni vydání tohoto usnesení, jsou pro vedení pokračujícího správního řízení a vydání tohoto usnesení úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.

IV. Právní hodnocení

IV. I. Použitá právní úprava

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dne 1. července 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Ode dne účinnosti tohoto zákona se na dosavadní jiné správní delikty hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Přejídná ustanovení § 112 zákona o odpovědnosti za přestupky přímo neřeší situaci, kdy je po zrušujícím rozsudku opětovně vedeno řízení, jež bylo pravomocně ukončeno před nabytím účinnosti tohoto zákona. Správní orgán má však za to, že v daném případě je možno podpůrně využít § 112 odst. 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, již jen proto, že zákon o odpovědnosti za přestupky je pro účastníka řízení příznivější, a to zejména svou širší úpravou procesních práv účastníků řízení oproti předchozí procesní právní úpravě, a proto správní orgán procesně vedl pokračující správní řízení podle zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení se správním řádem.

Zákon o odpovědnosti za přestupky upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku.

Podle § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za posuzované skutky (přestupky) je tedy s ohledem na výše uvedené rozhodnou právní úpravou zákon o odpovědnosti za přestupky ve spojení se správním řádem a zákon o podporovaných zdrojích energie, v novelizovaném znění (účinném od 1. ledna 2016), neboť je pro účastníka řízení ve smyslu shora uvedeného bezesporu příznivější.

IV. II. Právní rámec a hodnocení s ohledem na rozsudek Krajského soudu v Ostravě

Ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) zákona o podporovaných zdrojích, ve znění účinném do 31. prosince 2015, tedy ve znění rozhodném pro kontrolované období roku ██████ ukládalo výrobcí elektřiny z podporovaných zdrojů, v případě podpory elektřiny formou zelených bonusů na elektřinu, povinnost předat elektronickou formou operátorovi trhu naměřené nebo vypočtené hodnoty v členění podle jednotlivých druhů podporovaných zdrojů a předávacích míst výroben elektřiny a jejich evidenci podle prováděcího právního předpisu a případně další doplňující informace, týkající se předávaných naměřených nebo vypočtených hodnot; způsob předání a evidence naměřených nebo vypočtených hodnot elektřiny z podporovaných zdrojů využívajících formu podpory zeleným bonusem na elektřinu stanoví prováděcí právní předpis.

Podle § 49 odst. 1 písm. g) zákona o podporovaných zdrojích, ve znění účinném do 31. prosince 2015, platilo, že právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu (přestupku) tím, že jako výrobce nesplní některou z povinností podle § 11 odst. 3 nebo 4 citovaného zákona.

Zákonem č. 131/2015 Sb., byl zákon o podporovaných zdrojích energie novelizován s účinností od 1. ledna 2016, kdy povinnost stanovená v § 11 odst. 4 písm. a) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015, byla s drobnou úpravou přesunuta do nového ustanovení § 11a odst. 7 písm. a) novelizovaného znění zákona o podporovaných zdrojích energie. V novelizovaném znění zákona o podporovaných zdrojích energie se však již nevyskytovala sankce za nesplnění povinnosti podle § 11a odst. 7 písm. a) uvedeného zákona, neboť nesplněním stanovených povinností dle shora citovaného ustanovení, nebylo zákonodárcem navázáno (podřazeno) pod správní delikt (přestupek) ve smyslu § 49 novelizovaného znění zákona o podporovaných zdrojích energie.

Ve vztahu k výše uvedenému vyslovil Krajský soud v Ostravě ve svém zrušujícím rozsudku právní názor, že z novelizovaného znění zákona o podporovaných zdrojích energie (ve znění účinném od 1. ledna 2016) vyplývá zcela jednoznačně úmysl zákonodárce nesplnění povinnosti (porušení) podle § 11a odst. 7 písm. a) novelizovaného zákona o podporovaných zdrojích energie nesankcionovat, neboť § 49 zákona o podporovaných zdrojích energie, v novelizovaném znění je velmi podrobně členěn na jednotlivé odkazy (včetně např. nesplnění povinnosti uvedené v § 11a odst. 7 písm. b) citovaného zákona), jejichž nesplnění je již navázáno na přestupek dle § 49 odst. 1 písm. k) citovaného zákona.

Krajský soud v Ostravě se ve zrušujícím rozsudku zabýval především otázkou trestnosti žalobou napadeného jednání (deliktu A) k němuž mělo dojít v průběhu roku 2013, avšak rozhodováno o něm bylo Státní energetickou inspekcí po 1. lednu 2016, přičemž v této věci odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. října 2004 č. j. 6 A 126/2002-27, ve kterém Nejvyšší správní soud vyslovil, že „*Ústavní záruka vyjádření v článku 40 odst. 6 in fine Listiny základních práv a svobod a spočívající v přípustnosti trestání podle nového práva, jestliže je taková úprava pro pachatele výhodnější, platí i v řízení o sankci za správní delikty. Ve svých důsledcích znamená, že rozhodnutí, které za účinnosti nového práva ukládá trest podle práva starého, se musí ve svých důvodech vypořádat s otázkou, zda nové právo vůbec převzalo staré skutkové podstaty, a pokud ano, zda tresty za takové delikty ukládané jsou podle nového práva mírnější nebo přísnější než podle práva starého. Rozhodnutí, které se s touto otázkou vůbec nevypořádá a zcela ji pomine, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]*”. Dle právního názoru Krajského soudu v Ostravě lze v této věci připomenout i rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2003 č. j. 28 Ca 151/2002-34, podle něhož „*Správní orgán musí při trestání správních deliktů respektovat princip uvedený v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Vyvození odpovědnosti a uložení postihu je proto nutno posoudit podle právní úpravy účinné v době, kdy k jednání došlo, není-li úprava účinná v době rozhodnutí pro delikventa příznivější. Pokud však pozdější právní úprava původní skutkovou podstatu předmětného deliktu vůbec nepřevzala, zanikla trestnost jednání a k vyvození odpovědnosti a uložení sankce již nemůže dojít*“.

Na základě výše uvedeného dospěl Krajský soud v Ostravě ve zrušujícím rozsudku k závěru, že jak rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, tak rozhodnutí odvolacího orgánu (Státní energetické inspekce) vůbec nereagovala na novou právní úpravu, účinnou v době rozhodování, takže rozhodnutí jsou v tomto smyslu nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Již to dle vysloveného právního názoru Krajského soudu v Ostravě představuje důvod pro jejich zrušení podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Dále má v dané věci Krajský soud v Ostravě za to, že s ohledem na jasné formulace novelizovaného zákona o podporovaných zdrojích energie zanikla trestnost žalobcova jednání (deliktu A) a k uložení sankce za něj již nemůže dojít.

S odkazem a nad rámec výše uvedeného by dle závěrů Krajského soudu v Ostravě předmětná rozhodnutí neobstála ani v režimu „starého“ zákona, neboť se Krajský soud v Ostravě zcela ztotožnil s argumentací účastníka řízení, že v jeho případě nebyly naplněny znaky skutkové podstaty správního deliktu dle § 49 odst. 1 písm. g) zákona o podporovaných zdrojích, ve znění účinném do 31. prosince 2015 ve spojení s § 11 odst. 4 písm. a) téhož zákona.

Krajský soud v Ostravě se ve zrušujícím rozsudku již nezabýval dalšími žalobními námitkami účastníka řízení v postavení žalobce, zrušil rozhodnutí obou stupňů správních orgánů (Státní energetické inspekce) a současně rozhodl podle § 78 odst. 4 s. ř. s. o vrácení věci žalovanému, tj. Energetickému regulačnímu úřadu, jakožto právnímu nástupci Státní energetické inspekce k výkonu dozoru nad dodržováním zákona o podporovaných zdrojích energie k dalšímu řízení, když pokuta byla účastníkovi řízení uložena za dva 2 správní delikty (přestupky), přičemž žalobní námitky směřovaly s výjimkou pokuty ke správnímu deliktu A.

Správní orgán nejprve uvádí, že v dalším řízení vedeným v rámci pokračujícího správního řízení je dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem Krajského soudu v Ostravě, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, a proto se s ohledem na shora uvedený a pro správní orgán závazný právní názor Krajského soudu v Ostravě dále nezabýval právním hodnocením možného spáchání přestupku (správního deliktu) specifikovaného ve výroku č. I. tohoto usnesení (deliktu A), přičemž se však správní orgán zcela ztotožňuje s právním názorem Krajského soudu v Ostravě vysloveným ve zrušujícím rozsudku, že je s ohledem na článek 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (ve spojení s § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky) nezbytné se vždy zabývat otázkou trestnosti posuzovaného jednání s ohledem na příznivější právní úpravu, která je v projednávaném případě bezesporu pro účastníka řízení příznivější dle novelizovaného znění zákona o podporovaných zdrojích energie (ve znění účinném od 1. ledna 2016), neboť vytykané jednání dle výroku č. I. tohoto usnesení není dle novelizovaného znění energetického zákona o podporovaných zdrojích energie přestupkem ve smyslu § 49 citovaného zákona.

Ve vztahu k výše uvedenému se správní orgán dále zabýval skutkem specifikovaným ve výroku č. II. tohoto usnesení, tj. možným spácháním přestupku podle § 49 odst. 1 písm. i) zákona o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 31. prosince 2015, kterého se mohl účastník řízení dopustit nesplněním povinností podle § 11 odst. 6 téhož zákona, když jako výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů v období roku ■■■ vyráběl elektřinu z obnovitelných zdrojů společně s elektřinou z neobnovitelných zdrojů v ČOV Opava a nezajistil měření nebo výpočet vyrobeného množství elektřiny z obnovitelných zdrojů způsobem, který v rozhodném období stanovil prováděcí právní předpis.

Uvedené ustanovení se (s drobnou úpravou) přesunulo dle novelizovaného znění zákona o podporovaných zdrojích energie do ustanovení § 11a odst. 4 citovaného zákona, dle kterého je výrobce, který vyrábí elektřinu z obnovitelných zdrojů nebo druhotných zdrojů společně s elektřinou z neobnovitelných zdrojů, povinen měřit vyrobenou elektřinu stanoveným měřidlem podle zákona o metrologii nebo vypočítat vyrobené množství elektřiny z obnovitelných zdrojů nebo druhotných zdrojů způsobem, který stanoví prováděcí právní předpis, přičemž za nesplnění uvedených povinností se dle novelizovaného znění zákona o podporovaných zdrojích energie také již nevyskytuje sankce, neboť nesplnění stanovených povinností dle shora citovaného ustanovení § 11a odst. 4, nebylo zákonodárcem rovněž navázáno (podraženo) pod přestupek (správní delikt) ve smyslu § 49 novelizovaného znění zákona o podporovaných zdrojích energie.

S ohledem na výše uvedené s nezbytnou aplikací a posouzení otázky příznivější právní úpravy pro účastníka řízení dle novelizovaného zákona o podporovaných zdrojích energie a zejména s odkazem na shora uvedený závazný právní názor Krajského soudu v Ostravě, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku č. j. [REDAKCE], kterým je správní orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším (vedeném pokračujícím) řízení vázán, nemohl správní orgán v rámci pokračujícího správního řízení, vedeném v důsledku zrušení obou rozhodnutí Státní energetické inspekce shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, dospět k jinému názoru, než že je třeba vedené správní řízení v obou částech vedeného řízení specifikovaných ve výroku č. I. a II. tohoto usnesení, zastavit.

Ve vztahu k výše uvedenému, kdy správní orgán dospěl k závěru, že je třeba vedené (pokračující) správní řízení v obou částech vedeného řízení zastavit, nezabýval se správní orgán dále již námitkami - vyjádřením účastníka řízení k podkladům rozhodnutí ze dne 14. července 2016, na které účastník řízení odkazoval ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí v pokračujícím správním řízení ze dne 5. prosince 2019, neboť to správní orgán v projednávaném případě s odkazem na shora uvedené považuje za nadbytečné.

V. Zastavení správního řízení

Dle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem.

Správní orgán v rámci pokračujícího řízení s ohledem na závazný právní názor Krajského soudu v Ostravě vyslovený ve zrušujícím rozsudku a vše výše uvedené, dospěl při nezbytné aplikaci příznivější právní úpravy pro účastníka řízení dle novelizovaného zákona o podporovaných zdrojích energie k závěru, že skutky specifikované ve výroku č. I. a II. tohoto usnesení, o nichž se vede správní řízení, nejsou dle novelizovaného znění zákona o podporovaných zdrojích energie přestupky, a proto správní orgán, rozhodl výrokem tohoto usnesení ve smyslu § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, o zastavení obou částí vedeného správního řízení specifikovaných ve výroku č. I. a II. tohoto usnesení.

P o u č e n í

Proti tomuto usnesení lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Rozklad proti usnesení nemá dle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek.

Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení usnesení, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené usnesení připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Jíří Kreuzman, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Praha